

PROFESOR LEON ROWIŃSKI WYBITNY UCZONY ...

Prof.zw.dr inż. Leon Rowiński wybitny uczony o niezwykłej osobowości i aktywności naukowej, inżynierskiej i organizatorskiej. Twórca znanej szkoły naukowej, specjalista z dziedziny technologii, mechanizacji i organizacji, wychowawca kilku pokoleń inżynierów budownictwa lądowego, obchodzi jubileusz 70-lecia urodzin, 48-lecie pracy zawodowej oraz 37-lecie pracy naukowo-dydaktycznej.

Prof. Leon Rowiński swoją karierę naukową rozpoczął w 1951 r. w Politechnice Warszawskiej. Ale już 1.09.1954r. otrzymał tytuł zastępcy profesora i kierownictwo Katedry Organizacji i Mechanizacji Budowy Politechniki Śląskiej w Gliwicach i na tej uczelni pracuje do dnia dzisiejszego, uzyskując w 1962 roku tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w 1971 r. profesora zwyczajnego.

Należy do tej grupy uczonych, którzy wiedzą, w którym momencie przerwać studiowanie literatury, aby zdyskontowaną wiedzę wykorzystać do tworzenia nowego. Poprzez publikowane prace naukowe, liczne referaty i ekspertyzy realizuje swoją potrzebę współuczestniczenia w rozwiązywaniu problemów polskiego budownictwa.

Dotychczasowy dorobek Prof. L.Rowińskiego obejmuje 50 pozycji w postaci książek, podręczników, książek naukowo-technicznych /w tym 10 wznawień/, artykułów w czasopismach naukowo-technicznych oraz referatów w księgach konferencyjnych 197, w tym 14 w publikacjach zagranicznych w językach obcych.

Najważniejsze dzieła Profesora:

"Zmechanizowane roboty budowlane", współautor J.Widera, Arkady W-wa wyd.1 1967 ss.718, wyd.2-1976 ss.692, "Organizacja i ekonomika budownictwa cz.I. Organizacja i planowanie w budownictwie" PWN, W-wa 1975 ss.387; cz.II.Ekonomika budownictwa /współautor J.Mikoś 20%/ ss.506 W-wa 1977; "Technologia zmechanizowanych robót budowlanych" PWN, W-wa 1976 ss.689; "Montaż zintegrowanych konstrukcji budowlanych" /współautorzy K.Fligier i J.Szwabowski ok.50%/; "Organizacja procesów budowlanych" PWN, W-wa 1979 ss.520; "Organizacja produkcji budowlanej" Wyd.Arkady 1982 ss.403; "Technologia monolitycznego budownictwa betonowego" /współautorzy L.Kobiela i A.Skarżyński ok. 50%/ wyd.1. PWN W-wa ss.816; "Ekonomika budownictwa" /współautor J.Mikoś 20%/ PWN W-wa 1987 ss.406; "Technologia produkcji prefabrykatów budowlanych" PWN W-wa 1987 ss.638.

Za wyniki swojej pracy zawodowej, naukowej i społecznej Profesor otrzymał wiele odznaczeń, nagród i wyróżnień. Najważniejsze z nich: Złoty Krzyż Zasługi 1966 r., Krzyż Oficerski, Orderu Odrodzenia Polski 1972r., Medal 30-lecia PRL 1974 r., Medal Komisji Edukacji Narodowej 1974 r.,

Order Sztandaru Pracy II kl. 1979 r., Medal 40-lecia 1984 r., Medal Zwy-
cięstwa i Wolności 1945 r. - 1986r.

Nagrody Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego: indywidualna 2° 1968r.
Zespołowa 1° - 1971r. Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:
indywidualna 2° 1973 r., zespołowa 1° oraz indywidualna 3° 1977r., zesp-
łowa za udział w pracy z problemu węzłowego 1977 r., zespołowa 2° 1978r.,
indywidualna 2° 1983 r.

Nie będąc obojętnym wobec żywotnych problemów kraju, uczył patrzeć na
sprawy techniczne w aspekcie ekonomicznego widzenia rozwoju budownictwa
w powiązaniu z rozwojem całej gospodarki, a swoim przykładem **uczył praco-**
witości i rzetelności.

Współpraca moja z Szanownym Jubilatem uległa dalszemu zacieśnieniu
przy organizowaniu nowych form współpracy wyższych uczelni technicznych
i instytutów resortowych w problematyce technologii, organizacji i eko-
nomiki budownictwa.

Jednym z głównych celów tej współpracy było pełne wykorzystanie całości
potencjału krajowego zaplecza naukowo-badawczego, zajmującego się wymie-
nioną problematyką oraz potrzebą wykształcenia mocnego środowiska nauko-
wego, które objęłoby całokształt zagadnień.

Niewielka grupa ludzi dobrej woli spotkała się w Politechnice Śląs-
kiej w Gliwicach; na tym spotkaniu zarysowała się wyraźnie celowość
skoordynowania poczynań i skoncentrowania wysiłków, zwłaszcza dla bar-
dziej skutecznego rozwijania problematyki z zakresu technologii, organi-
zacji i ekonomiki budownictwa.

Ustalono, że aby nadać dalszemu współdziałaniu bardziej zorganizowa-
ny charakter, należy powołać jako ciało nieadministracyjne /nieformalne/
Zespół Instytutów Pokrewnych w dziedzinie Organizacji i Mechanizacji
Budownictwa.

Zespołowi temu podjął się przewodniczyć prorektor Politechniki Śląs-
kiej w Gliwicach prof. Leon Rowiński.

Sekretariat i merytoryczną obsługę Zespołu podjął się prowadzić Instytut
Organizacji, Mechanizacji Budownictwa /IOMB/.

Postanowiono zaprosić przedstawicieli:

Instytutu Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej,
Instytutu Technologii i Organizacji Budownictwa Politechniki Krakowskiej,
Instytutu Inżynierii Budowlanej Politechniki Łódzkiej,
Instytutu Technologii i Konstrukcji Budowlanych Politechniki Poznańskiej,
Instytutu Inżynierii Lądowej Politechniki Szczecińskiej,
Instytutu Technologii i Organizacji Budownictwa Politechniki Śląskiej,
Instytutu Projektowania Architektonicznego Politechniki Warszawskiej,
Instytutu Technologii i Organizacji Produkcji Budowlanej Politechniki
Warszawskiej,

Instytutu Organizacji i Ekonomiki Politechniki Wrocławskiej oraz

Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa jako skład zespołu.

Zapoczątkowanie działalności koordynacyjnej prowadzonych badań wymagało wnikliwego rozeznania realizowanej bądź zamierzonej tematyki prac naukowo-badawczych, a więc wzajemnego udostępnienia zainteresowanym materiałów z tego zakresu. Stosunkowo szybko zebrano te dane, opracowano i rozpowszechniono. Stały się one podstawą do dyskusji i oceny, której dokonano na drugim zebraniu zespołu, które odbyło się w Instytucie Organizacji i Mechanizacji Budownictwa /IOMB/ w kilka miesięcy po pierwszym spotkaniu w Gliwicach.

Spotkanie to jeszcze raz potwierdziło celowość utworzenia Zespołu Instytutów Pokrewnych, powołanego oddolnie, bez żadnych sugestii administracyjnych i dobrowolne podjęcie próby skoordynowania poczynań szeregu jednostek naukowo-badawczych i dydaktycznych, decydujących faktycznie o rozwoju tej dziedziny nauki w Polsce.

Trzecie spotkanie Zespołu Jednostek Jednoimiennych Technologii i Organizacji Budownictwa, którego gospodarzem był Instytut Technologii i Konstrukcji Budowlanych Politechniki Poznańskiej, rozszerzyło zakres zainteresowań uczestników o ukierunkowanie prac dyplomowych pod kątem potrzeb gospodarki, o pomoc młodzieży w uzyskiwaniu stopni naukowych, o problematykę wynikającą z procesów dydaktycznych.

Do współpracy z Zespołem zgłosiły się dalsze jednostki, a mianowicie szkoły inżynierskie w Lublinie, Bydgoszczy i Białymstoku. Świadczy to o dużym zainteresowaniu działalnością Zespołu.

W spotkaniu tym udział wzięło 56 osób reprezentujących 16 instytucji. Spotkania te trwają do dnia dzisiejszego i są jedną z głównych form współpracy naukowej Instytutów, zespołów ludzkich czy indywidualnych osób.

Zespołowi Jednostek Jednoimiennych Technologii i Organizacji od samego początku jego powstania przewodniczy dzisiejszy Jubilat Prof. Leon Rowiński; świadczy to o Jego wielkiej osobowości naukowej, organizacyjnej i ludzkiej.